

Suomenlinna

UUTISKIRJE

SUOMENLINNAN SIDOSRYHMÄLEHTI NRO 2 / 3 | 2007

Esa Toivanen nikkaroi tapahtumia

Historian henkilöt heräävät eloon uudella lastenkierroksella
Portti auki! Laivoja Suomenlinnan telakalta -näyttely
Kesäteatteri sai sadekatoksen

PÄÄKIRJOITUS

Jaakko Antti-Poika
JOHTAJA, SUOMENLINNAN
HOITOKUNTA

Suomenlinna on rakentamispäätöksestä lähtien ollut kansainvälinen projekti. Sodan luoone on sitä lähtökohtaisesti, suuria linnoituksia luovat liittoutumat ovat kansainvälisiä.

Suomenlinna otettiin Unescon maailmanperintöluetteloon merkittävänä 1700-luvun sotilasarkkitehtuurin edustajana vuonna 1991. Se aloitti uuden kauden kansainvälisessä toiminnassamme, mutta jo sitä ennen, vuonna 1985 täällä järjestettiin merkittävä, kansainvälinen restauroinnin asiantuntijajamenaari, joka viitoitti restauroinnin periaatteita pitkälle eteenpäin. Maailmanperintöstatuksen myötä kehityksen seuraamisesta maailmalla on tullut jokapäiväistä työtä.

Suomenlinna on noin kymmenen vuoden aikana kuulunut eurooppalaisten, kansallisesti merkittävässä monumenteissa toimivien kulttuurikeskusten verkostoon, niistä viimeiset kolme vuotta puheenjohtajana. Cultural Centres – Historical Monuments – verkosto on ollut meille toimiva linkki uusiin, ennakkoluulottomasti kulttuuritoimintaa ja rakennusmonumentteja yhdistäviin toimijoihin.

Asiantuntevan ja osaavan restaurointityön ohella monumenttien luontevasti sopiva käyttö on tärkeä osa sen säilyttämistä. Millään valtiolla ei ole enää varaa säilyttää omistamiaan monumentteja oman itsensä ulkomuseoina. Oikea käyttö pitää rakennukset ja tekniset laitteet parhaiten toimivina ja säännöllinen kunnossapito on monumentin kustannustehokkainta hoitoa.

Suomenlinnan kuivatelakka, josta tässä uutiskirjeessä kerrotaan, on tästä toimintamallista hyvä esimerkki. Telakalla on edelleen alkuperäistä käyttöä. Vuosittain korjauksia tarvitsevat perinnelaitat ovat saaneet sieltä hyvän talvitukikohdan. Laitojen korjaus tuo elämää ja työpaikkoja saaren muuten niin hiljaiseen talveen. Ja bonuksena vielä: säännöllinen telakointitoiminta tarjoaa yhden uuden näkökulman matkailun kehittämiseen.

Ajankohtaista

Pohjoismainen kulttuuripiste Suomenlinnaan

Toukokuussa Suomenlinnassa toimintansa käynnistänyt Pohjoismainen kulttuuripiste (Kulturkontakt Nord) on pohjoismaisen kulttuuriyhteistyön uusi solmukohta. Suomenlinnan Susisaarella lakkautetun Pohjoismaisen nykytaiteen instituutin NIFCAN entisissä tiloissa toimiva kulttuuripiste Pohjoismaiden ministerineuvoston alainen kulttuuritoimijoiden tiedotus- ja neuvontapiste. Laitos toimii myös kulttuuriyhteistyön sihteeristönä ja hallinnoi uusia ohjelmia. Pohjoismaisen kulttuuripisteen ensimmäisenä johtajana aloitti huhtikuussa islantilainen Bergljót Jónsdóttir, joka on toiminut lähes 10 vuotta Bergenin musiikkijuhlien johtajana.

Kokous Paarlasihuoneessa

Lähes 15 vuotta sitten linnoituksen ensimmäiseksi seminaarilaksi restauroitu Paarlasihuone on yksi Suomenlinnan vuokrattavista kokoustiloista. Paarlasihuone sijaitsee Kruunulinna Ehrensvärdissä, joka on Suomenlinnan suurin yksittäinen rakennus. Tämä pitkä, kruununmuotoinen puolustusmuuri kätkee sisäänsä Paarlasihuoneen lisäksi, lisäksi kirjaston, asuntoja, päiväkodin, toimistoja sekä Pirunkirkon juhlatilat ja kokoussalit.

Ruotsin kuningas Kustaa III laski rakennuksen peruskiven vuonna 1775, jolloin Kruunulinna toimi Armeijan laivaston tiloina. Tuolta ajalta on peräisin myös kokoustilan nimi, tila nimittäin toimi laivojen vakauttamiseksi käytetyn toisarvoisen lastin eli paarlasiin varastona.

Paarlasihuone on korkea holvattu tila rakennuksen kivijalassa. Osa lattiasista on kiveä ja osa puuta. Aulatilalla on taas tehty mukulakivistä. Tila on auditorio, jossa on 54 kiinteää istuinta. Paarlasihuone soveltuu kokousten, kuulustelutilaisuuksien tai luentojen järjestämiseen ja Paarlasihuoneessa on järjestetty myös runoilijoita ja muita pieniä

kulttuuritapahtumia.

Varsinaisen auditoriotilan lisäksi Paarlasihuoneeseen kuuluu keittiötila, jossa on pöydät ja penkit noin 20 hengelle, lisäksi tilassa on keittiövarusteet ja kahviastioita.

Kesäkaudella linnoitukseen liikennöi HKL:n lautan lisäksi JT-Linien vesibussit, joilla pääsee melkein Paarlasihuoneen ovelle, Suomenlinnakeskuksen laiturin. Kokouspaikan historiaa voi kerrata helposti viereisessä Suomenlinna-museossa kangasesityksen avulla.

Info

Suomenlinnakeskuksen läheisyydessä sijaitseva Paarlasihuone on auditorion mallinen kokoustila. Tila soveltuu nousevan katsonomaan vuoksi erityisen hyvin luentoihin ja seminaareihin. Auditorioon mahtuu 54 henkeä.

Kokousvarustelu: videotyky, mahdollisuus äänentoistoon, DVD, internetyhteys ja valkokangas.

Miehet linnoituksen takana

Fredrik I (1676-1751)

Suomenlinnan rakentaminen käynnistyi kuningas Fredrik I:n päätettyä linnoittaa Suomen rannikko Venäjän laajentumisen uhkaa torjumaan. Linnoitussuunnitelman kulmakivinä olivat Suomenlinnan ja Svartholman linnoitukset. Kuninkaana Fredrik I oli erittäin epäsuosittu raskaiden sotatappioiden takia. Hänen valtakautensa aikana kuninkaan valtaoikeuksia karsittiin rajusti.

Rannikkotykimuseon aarteet muuttivat Maneesiin

Vanhassa ruutikellarissa Kustaanmiekalla sijaitsevan Rannikkotykimuseon tiloissa käynnistettiin kuluvana keväänä laajamittaiset restaurointityöt. Näyttelyyn kuuluneet tykit, ammuksat, tulenjohtokalusto sekä historialliset kuvat ja kartat ovat kesällä nähtävillä Suomenlinnan Isolla Mustasaarella sijaitsevassa Sotamuseon Maneesissa. Aivan kaikki esineet eivät kuitenkaan Maneesiin mahdu vaan osa jouduttiin siirtämään mantereelle Kruununhaassa sijaitsevaan Sotamuseon päänäyttelyyn.

Maneesi sijaitsee Isolla Mustasaarella on kiinnostava kokoelma talvi- ja jatkosodassa käytössä olleita eri aseleijien raskaampaa kalustoa. Museoon on myös rakennettu viestikorsu ja joukkosidontapaikka. Toisen maailmansodan aikainen sukellusvene Vesikko kuuluu myös Sotamuseon kohteisiin, ja se

on Suomenlinnan suosituimpia tutkimiskohteita. Vaikka Vesikko onkin Sotamuseon toiseksi suurin museoesine. Suurin museoesine ei ole kaukana sekään, se on lähisaarella, armeijan alueella oleva Kuivasaaren tykki.

Maineikas Järisevän tykki on japanilaisturistien suosikki

– Osa nyt restauroinnin vuoksi siirretävistä Rannikkotykimuseon suuriin huoltoaluetta Ehrensvärdillä mantereelle. Se olikin painava lasti ja harvinaisen kuljetus-, kertoo sotamuseon tutkija Kai Heinonen. Suomenlinnaan jäi Rannikkotykimuseon edustalla sijainnut Järisevän tykki (Järisevän 120/41 A-tykki), joka on saanut japanilaiset kävijät innostumaan. Venäläiset hankkivat tykin Suomenlinnaan, silloiseen Viaporiin, 1900-luvun alussa Pietari Suuren merilinnoitusta varten. Tuolloin tiukka aika-

taulu pakotti linnoituksen rakentajia tykkihankintoihin Japanista saakka. Tykki jäi Suomenlinnaan venäläisten vetäytyttyä linnoituksesta vuonna 1918, minkä vuoksi se sai vielä palvella Suomen talvisodassa Karjalassa, Järisevän linnakkeella, jossa sen kerrotaan niittäneen maaleita mainetta ja kunniaa. Rauhan tultua kuuluisa tykki evakuoitiin rintamalta Suomenlinnaan ensin hevosella ja sitten kuorma-autolla, jossa oli Suomen lippu ja kunniamartti.

Japanilaiset eivät ole ainoa kansallisuus, joka on löytänyt sotamuseon kokoelmista oman suosikkiesineensä. Saksalaiset ihailivat Heinosen mukaan usein Maneesissa Saksassa vuonna 1937 valmistettua 88mm ilmatorjuntakanuunaa (88ltK 37 RMB).

Maneesi ja sukellusvene Vesikko ovat avoimena kävijöille kesäkaudella 12.5. - 31.8. joka päivä klo 11-18.

Esa Toivanen elää täyttä elämää Suomenlinnassa

Iso mies ja pieni koira kävelyllä Suomenlinnan raitilla on tuttu näky monelle linnoituksen asukkaalle. Puukäsityöläinen Esa Toivanen ja terrieri Snadi hoitavat vastaantulijoiden kanssa monta asiaa. Snadi laskee jänikset ja isäntä sopii festivaalijärjestelyistä, näyttelyistä ja taidekäsityöasioista.

Esa Toivanen on Suomenlinnan 'primus motor' Viapori Jazzille, Viapori Winter Bluesille ja monille näyttelyille ja konserteille sekä niiden taustalla olevalle paikallisten taiteilijoiden yhdistykselle Viapori Forum ry:lle.

Puutyöhuone

Susisaarella, bastioni Härlemanin muurin vaatimattomien puuvien takana on taiteilijoiden ja taidekäsityöläisten työhuoneita. Esa Toivasen puutyöhuoneen ovi on usein yleisölle auki. Sisään poikkeava kävijä voi tätä nykyä olla mistä maailmankolkasta hyvänsä. Toivanen joutuu ajoittain mannekiiniksi myös kansainvälisille tv-ryhmillä.

Varastossa kuivuu oksia Suomenlinnan hoitokunnan kiinteistöyksikön kaatamista puista. Verstaassa syntyvät kauniit muotoilutuotteet, joista tunnetuimpia ovat designmyymälä Artekissa myynnissä oleva valaisin, nokkela stressipalikka ja uusimpana pape-riveitsi, joka pääsi toissa vuonna esille Design Forumin kautta New Yorkin modernin taiteen museoon Momaan.

Ei enää takaisin konsulttimaailmaan

Muutto Suomenlinnaan vuosituhannen vaihteessa merkitsi täyskäännöstä Toivasen perheessä. Vaimo Annu oli jo vaihtanut pitkän pankkiuran terveyden-

hoitoalan opiskelijan elämään. Esa puolestaan ryhtyi konsultista puukäsityöläiseksi.

– Olin harrastuspohjalta nikkaroinut fajian opastuksella ja tunsin paloa alan vaihtoon. Ehkä siihen vaikutti isän ammatinkin, isä oli kivenhakkaaja, joka teki mm. sankarivainajapatsaita, Sibeliusmonumentin kalliottöitä, Finlandiatalon levyjä. En missään tapauksessa palaisi enää henkilöstöhallinnon konsulttimaailmaan.

Saarelle muuton jälkeen Toivanen, mies, joka ei ollut aikaisemmin ollut mukana yhdistystoiminnassa, on ehtinyt olla perustamassa linnoitukseen jo kolmea yhdistystä. Ison teddynallen oloinen Toivanen asettaa kyynärpäähän pöydälle ja jää itsekin käsi poskella hetkeksi miettimään mistä löytyi tämä yhdistysihminen.

– Kaikki nivoutuu kait siihen että haluan olla menossa mukana ja tykkään musiikista, jota nyt saan estellä muillekin.

Ensi töikseen Toivanen lähti paneemaan alkuun Viaporin taidekäsityöläiset ry:tä, jonka kesäkauppa voi hyvin edelleen Susisaarella taidekäsityöhuoneiden lähistöllä olevassa keltaisessa hirsitalossa. Vuonna 2000 oli vuorossa Viapori Forum ry.

– Laskin raittikartoituksella, että täällä asuu ja työskentelee kymmeniä eri taiteenalojen ammattilaisia, näyttelijöi-

Viapori Jazz yllättää jälleen!

Schlageria, kasarifuusiota, ja Marzi Nyman urkurina? Kyllä, tämän täytyy olla Viapori Jazz.

Suomenlinnan jazein kesätapahtuma yllättää tänä vuonna itsensäkin. – Meillä on tarkoituksena tehdä tututujen kotimaisten musiikkien voimin jotakin ihan pikkaisen erilaisesta maustettua. Hyvä laatu, hyvä tunnelma ja lyömätön Suomenlinnan miljö ovat Viapori Jazzin vakioiteemoja, kertoo festivaalin taiteellinen johtaja Jukka Perko. – Me halutaan tarjota sellaisia ennen-

kuulumattomia yhdistelmiä, joita ei muualla pääse kuuntelemaan. Yleensä nämä konsertit syntyvät siten, että otamme yhteyttä johonkin taiteilijaan ja kysymme: 'jos saisit tehdä mitä tahansa, mistä olet haaveillut, millaisen konsertin rakentaisit?'. Emma Salokoski ja Maria Ylipää olivat pitkään halunneet tehdä jotain yhdessä, ja vielä jousikvartetin kanssa. Ja mehän järjestetään se.

Festivaalin muusta ohjelmasta Perko nostaa esiin Mikko Innasen luotsaaman "Schwing, Stomp & Schlager!"-konsertin.

tä, muusikoita, graafikoita, kirjailijoita, valokuvaajia. Yhdistys on järjestänyt linnoituksessa jo yli 50 erilaista, pääosin pienimuotoista tapahtumaa.

Viapori Forum tuottaa alkuvuoteen sijoittuvan Viapori Winter Blues -tapahtuman, jonka taiteelliseksi johtajaksi on viikko sitten valittu taiteen maisteri Aija Puurtinen eli Honey B.

Viapori Jazz on vakiintunut tunnetuksi ja arvostetuksi festivaaliksi.

– Onhan tämä niin upea paikka jazz-festivaalille, sehän tiedetään jo vanhaan 1980-luvulta, jolloin täällä pidettiin Sea Jazz -festivaaleja – Dizzy Gillespiekin on soittanut täällä! En minä Viapori Jazzia yksin keksinyt. Kaikki lähti siitä, mistä muutkin ideat on lähteneet eli keskusteluhetkistä ystäväni ja naapurini graafikko Markku Tanton luona. Markku antoi minulle kirjoittamansa kirjasen, jonka nimi on 'Mies joka harastaa jazzia', Klaus Järvisellä on tässä myös merkittävä rooli.

– Täytyy vain ihailla miten nuori polvi on taitavaa! Sibelius-Akatemia, Pop/Jazz konservatorio- ja koko tämä musiikkiopistojärjestelmä on synnyttänyt Suomeen valtavan määrän hienoja muusikoita. Persoonina nämä muusikot ovat myös valtavan upeita, niistä on kaunaa tärkeys. Toistasataa soittajaa olen tavannut seitsemän vuoden aikana, enkä ole tavannut yhtään nokka pystyssä kulkevaa.

Elokuisen festivaalin järjestelyt hoidetaan pääosin talkoilla suomenlinnalaisen voimin. Myös Toivasen perhe, vaimo Annu ja kaksi aikuista tyttäätä ja vävy ovat olleet alusta pitäen mukana. Viapori Forum on järjestämässä syksyksi yhteistä Väkevä Viapori -tapahtumaa asukaspuolesta.

Suomenlinna ei saa karnevalisoida

– Ei tänne sovi mikään massatapahtuma, sitä linnoitus ei kestäisi. Täällä on hieno

tehdy tapahtumia ja on kunnia asia tehdä se maailmanperintökohteen reuna-alueilla. Me ei haluta karnevalisoida tätä monumenttia. Siksi Viapori Jazz on pienimuotoinen, suomalaisuuteen perustuva akustinen tapahtuma. Sama linja on Winter blues -tapahtuman suhteen.

Kotikasarmi ja kasvima

Toivasen ovat asuneet jo seitsemän vuotta Vaasan kasarmin nimellä kulkevassa kerrostalossa keskellä linnoitusta.

– Vaasan kasarmissa asui ennen 1192 sotilasta ja nyt koko saarella asuu yhteensä 850 asukasta!, Toivanen tokaisee.

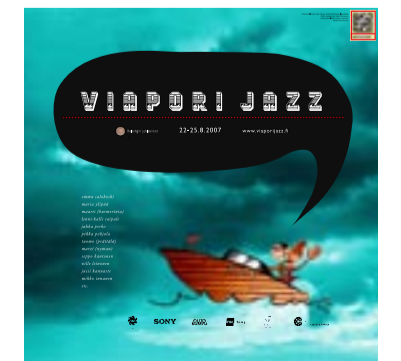
Talon pihalla on asukkaiden kasvitarha, josta avautuu huikea näköala. Juhannuksena saadaan ensimmäiset perunat. Siinä on mukava istuskella ja katsella laivojen kulkua Kustaanmiekasta.

Koen olevani jonkun sortin etuoikeutettuna. Täällä on rauhallinen asuinympäristö ja mukavia naapureita. Kiva kun melkein jokainen vastaantulija on tuttu. Kaupungissakin tervehditään kun nähdään, vaikka saarella ei tunnettaisi nimeäkään.

Snadisti snadista

Jack Russelin terrieri Snadi on Toivasen perheessä ' tärkeä tappi'.

– Todella tärkeä. Se määrää, että satoi tai paistoi, me lähdetään kävelemään. Hänen reviiirään on koko saari. Snadi tykkää käydä vierasratamassa Bar Valimolla kun siellä se saa yleensä sata-maisäntä Mikolta jätskin. Talvellakin se panee telakan portin kohdalla jarrut päälle ja yrittää kurvata vierassatamaan jätskin toivossa. Täällä on moni asia huipputasoa kaupunkiin verrattuna. Vuodenajat näky. Kesä on vihreä. Talvella lumi pysyy maassa puhtaana, koska täällä ei suolata. Snadikaan ei ole valittanut.

Jatkuvasti paikattavien housujen arvoitus

Suomenlinnan lasten kesäteatteri esittää Lelumuseon katetulla pihanäyttämöllä musiikkipoisien, yli neljävuotiaita naurottavan näytelmän Jatkuvasti paikattavien housujen arvoitus. Kappaleessa seikkailevat Patti-Katja, Suomenlinnan rohkein tyttö, ja hänen paras kaverinsa Kaakao-Tommi. Patti-Katjan mielestä Kaakao-Tommista on vain yksi pieni vika: suuresta koostaan huolimatta Kaakao-Tommi ei ole aivan yhtä rohkea ja voimakas kuin hän itse.

Patti-Katja uppoutuu salaisiin arkeologisiin kaivauksiin lähistön tyhjällä tontilla. Kaakao-Tommi ei haluaisi kaivautua maailman ääriin asti, koska matkalla voi kohdata pelottavia asioita ja tosi syvissä luolissa on usein pimeää. Vaikka isä kieltää arkeologiset leikit, päättää Patti-Katja löytää ratkaisun. Lopulta Patti-Katja ja Kaakao-Tommi ovat keskellä yllättävää ja pelottavaa ongelmaa. Ovatko he löytäneet kätkeyn avaruusaluksen vai mikä vempale on haudattuna autiolla tontilla?

Esitykset 7.7. - 9.8. Käsikirjoitus ja ohjaus Mika Lehtinen, rooleissa Meri Nenonen, Aarni Kivinen, Tarja Matilainen ja Jani Kiiskilä. Yli 4-vuotiaille. Kesto 50 min. Liput: lapset 8 €, aikuiset 9€, aikuiset lasten lipun hinnalla lapsen seurassa. Lippuvaraukset Suomenlinnan lasten kesäteatterista puh. 050-5234554.

Teatteri sai sadekatoksen

Suomenlinnan kesäteatteri sai toukokuussa näyttämön ja katson peittävän sadekatoksen. Teräsristikokaarien varaan pingotettu vaaleanharmaa kangas kestää paitsi sadetta ja tulta myös sen suunnittelijan Johannes Laihon, joka kapusi katoksen syyliin istumaan valokuvaajan pyynnöstä. Tekijät vaikuttivat tyytyväisiltä niin arkkitehtuuriinsa kuin Matti Orpanan katusuunnitteluun ja rakennesuunnittelusta vastanneiden Matti Haaramon ja Eero Kotkaksen insinööripanokseen.

Aika näyttää miten teatterit ja konserttien järjestäjät keksivät sitä hyödyntää, Johannes Laiho tuumii, – katoksen väri näyttääsi osuneen kohdalleen. Loppukesästä lehdet ja ruoho muureilla naamioi tätä ehkä lisää, hän myhäilee. Katoksen toisen suunnittelijan, arkkitehti Tuija Lindin mukaan uutta katosta lähdeittiin suunnittelemaan, sillä entinen 15 vuotta palvelut ja pelkän katson peittänyt katos oli uusimisen tarpeessa. Ennen vuotta 1993 teatteri toimi ilman katosta, poikkeuksena oli vain Ryhmäteatterin rakennuttama tilapäiskate vuosina 1988 ja -89 Taru sormusten herrasta -näytelmää varten.

Ryhmäteatteri ehti ensin

Ensimmäinen käyttäjä kuivalla näyttämöllä on Ryhmäteatteri, joka esittää syyskuun alkuun ulottuvalla kesäkaudella Väinö Linnan Tuntematonta sotilasta. Katosta hyödynnetään mm. heijastamalla tilassa kuvaa, mikä ei aikaisemmin olisi ollut mahdollista.

Katettu näyttämö mahdollistaa nyt aivan erilaiset ratkaisut valon, lavastuksen ja live-musiikin osalta. Suojaava katos sallii myös sisäteatterin verrattavat puvut, maskit ja rekvisiitan. Valodramaturgia on tosiaan monikäyttöisempää nyt. Vielä ei tunneta miten tämä katos vaikuttaa lämpötilaan, miten kosteuteen ja millaiset akustiset ominaisuudet sillä on, kertoo valosuunnittelun

tehty Tomi Tirranen harjoitusten alkessa toukokuussa.

Katos jatkaa kesäkautta molemmista päistä

Telttainen katos suojaa koko kesäteatterin eli raveliini Hyvän omantunnon sisäpihan, minkä vuoksi tila voidaan ottaa käyttöön aikaisemmin keväällä ja jatkaa kautta myöhempiin syksyyn. Katsomossa on lähes 500 paikkaa, ja se on katoksen ansiosta linnoituksen suurin "sisätila". Seuraavaksi suurin on tenalji von Fersenin, jonka juhlasaliin mahtuu 250 henkeä. Suomenlinnan hoitokunnan johtajan Jaakko Antti-Pojan mukaan uusi katos antaa linnoitusta hallinnoivalle Suomenlinnan hoitokunnalle mahdollisuuden täydentää linnoituksen korkeatasoista kulttuuriohjelmaa uusilla tilaisuuksilla. Meillä on mm. aikaisempaa paremmat mahdollisuudet kutsua linnoitukseen myös kansainvälisiä tuotantoja. Myös nykyiset festivaalimme Viapori Jazz ja Lés Lumieres - Valistusajan kulttuurifestivaali, saavat myös mahdollisuuden järjestää osan konserteista näyttämöllä ilman riskiä soittimien kastumisesta ja säävarauksista.

Kesäteatteria linnoituksessa vuodesta 1968

Kesäteatteritoiminnan Hyvässä omassatunnon käynnisti Helsingin kesäteatteri vuonna 1968. Ryhmäteatteri/Kirjan näyttämö aloitti toimintansa raveliini vuonna 1970. Ryhmäteatteri on vuorotellut tilassa Q-teatterin kanssa vuodesta 1992.

KOM-teatteri oli näyttämöllä vuosina 1971-72 ja palasi viime kesänä jälleen Suomenlinnaan Täällä Pohjantähden näytelmällä, jolle tämän kesän Tuntematonta sotilasta on luontevaa jatkoa.

Mikä on raveliini?

Raveliiniassa sijaitseva Hyvä omantunto on mutkikas sanayhdistelmä linnoitusjär-

jestelmiin vihkiytymättömille. Raveliini suojaa puolustuslinjan heikointa kohtaa, kurtiinia. Kesäteatteri sijaitsee vuonna 1770 valmistuneessa raveliiniassa. Se toimi linnoituslaitteena noin kuudenkymmenen vuoden ajan. Yhdessä bastionien Kunnia ja Hyve kanssa tämä raveliini, jonka nimi on Hyvä omantunto, muodostaa osan säännöllistä bastionilinnoitusta. Nimen Hyvä omantunto sille antoi linnoituksen perustaja Augustin Ehrensvärd.

Ryhmäteatterin Tuntematon sotilas

Kesäteatterin näyttämöllä nähdään tänä kesänä vuonna 1954 ilmestyneen Väinö Linnan romaanin Tuntematon sotilas pohjalta kirjoitettu näytelmä, joka kertoo erään konekiväärikomppanian kokemuksista jatkosodassa. Esikuvana on Linnan oma komppania ja henkilöohjelma ja dramatisoima tulkinta ei näe sodassa mitään ihailtavaa. Ryhmäteatterin Tuntematon sotilasta kuvaa nuoria miehiä, joilla ei tunnu olevan selvää käsitystä sotien syistä ja seurauksista, mutta jotka saavat voimaa yksimielisyyden tunteesta, voimasta ja sankaruudesta. Nuoret miehet on nostettu roolei-

C.J. Cardberg tulee kirjassaan Viapori – Suomenlinna siihen käsitukseen, että nimet ovat Ehrensvärdin vastaus kuninkaan ja kollegojen linnoitustöitä koskevaan kritiikkiin. Viereisten bastionien nimet Hyve ja Kunnia liittyvät Hyvään omantuntoon siten, että hänen arvellaan niillä viestitänneen arvostelijoilleen, että hän, "hyveellinen mies oli hyvällä omallatunolla säilyttänyt kunniansa" linnoituksen rakentajana.

hin Teatterikorkeakoulusta. Näiden kahdeksan miehen ja kahden naisopiskelijan lisäksi päärooleissa nähdään Aku Hirviniemi, Turkkia Mastomäki, Juho Milonoff, Taisto Oksanen, Janne Reinikainen ja Jani Volanen. Musiikin on tehnyt Kie von Hertzen ja lavastuksen Markus Tsokkinen.

Ensi-ilta 20.6.2007, muut esitykset 18.6.-1.9. klo 19 Suomenlinnan kesäteatterissa Teatterikuljetukset kesäteatterille: JT-Linen vesibusseilla Kauppatorin Kolera-altaalta klo 18 ja 18.30 Tykistö-lahteen. (n. 5 min kävely matka) Tai HKL: n lautoilla Kauppatorilta (n. 15 min kävely matka) päälaiturilta teatterille. Liput 28/16€. Kuljetukset Suomenlinnaan eivät kuulu lipun hintaan.

Ruhtinaan lasisydän

Apua! Venetsialainen ruhtinas sairastaa vakavaa tautia, joka muuttaa hänen sydämensä lasiksi! Mikä nyt eteen? Ehkäpä taikuri Figaro osaisi auttaa... Oopperaseurue Kapsäkin satuooppera Ruhtinaan lasisydän on koko perheen seikkailu italialaisen oopperan maailmaan.

Oopperan tarina pohjautuu H.C. Andersenin klassiseen Satakieli – satuun. Tapahtumat on kuitenkin sijoitettu 1700-1800-luvun Venetsiaan, kertoo oopperan ohjaaja ja toinen käsikirjoittaja Reetta Ristimäki.

Oopperan musiikki on koostettu viidestätoista italialaisesta oopperasta. Ristimäki kertoo, että mukana on Mozartia, Verdiä ja Puccinia, Sevillan parturia ja Taikauihua. Esityksen tarkoituksena onkin nimenomaan esitellä oopperaa taidemuotona sellaisille, jotka eivät sitä vielä tunne.

Tuttu tarina ja vetävät oopperaklassikot vievät varmasti mukanaan myös ensikertalaiset.

Oopperan tyylilajina on eurooppalaisessa teatteriperinteessä keskeinen commedia dell'arte. Se viihdyttää aikuisia, ja myös lasten on helppo seurata klassisten hahmotyyppien, kuten harlekiinin ja äreän vanhan herran tekemisiä. Esitys perustuu huumoriin, mutta mukana on vaihtokäsi myös oopperan ja teatterin perinteitä..."

Satuooppera Ruhtinaan lasisydän Tenalji von Fersenissä 24, 25. ja 26. 7. kello 15.00. Käsikirjoitus Reetta Ristimäki ja Nipa Nieminen, rooleissa Juha Hostikka, Anu Hostikka ja Jyri Lahtinen, harmonikasana Niko Kumpuvaara. Ohjaus Reetta Ristimäki. Yli 5-vuotiaille. Kesto 50 min. Liput 10 euroa, numerosta p. 09 260 0907. www.kapsakki.fi

Historian henkilöt heräävät eloon uudella lastenkierroksella

Kuningas Kustaa III kutsuu lapsia turvakaartiinsa ratkaisemaan lumotun holvin salaisuutta. Lapsijoukko pestautuu empimättä joukkoihin, siksihän tänne Suomenlinnaan on tultu.

Lastenkierroksen lähtöpaikalla Tykistölahdella näyttelijöitä ja lapsiryhmää saatellut tuottaja Sanna Pietilä on tyytyväinen ja helpottunut koko kevään työllistyneestä luomistyöstä, jonka tulos on parhaillaan kierroksella kirmaavien lasten riemuna. Suomenlinnan opastuksista vastaava Ehrensvärd-Seura on lastenkierroksen 10-vuotisjuhlavuonna satsannut uuteen lastenkierrokseen Lumotun holvin salaisuus.

Sanna Pietilä on itse suunnitellut ja ommellut esiintyjien asut, jotka noudattavat ajan malleja pukataiteilijan vapauksin.

Myös autenttisena säilytetty linnoitus on pääosin samanlainen kuin aikoina, jolloin kuningas Kustaa III kävi Suomenlinnassa, todellisuudessa jopa useaan otteeseen, ystävänsä linnoituksen suunnittelijan ja komendantin Augustin Ehrensvärdin luona. Myös Ruotsin lai-

Paperinukke heijastaa vähän tunnettua lasten muotia

Lelumuseon lähes 150 vuoden ajanjakson kattavaa paperinukkevalikoimaa katsoessa voi havaita muodin muutokset niin vaatteissa muissa nukeille tärkeissä tavaroissa, joita arkiin on piirretty.

Yritin jäljittää lasten muotia pukuhistorian kirjoista mutta havaitsin, että siitä on hyvin vähän tietoa. Yllättäen juuri paperinuket kantavat yksityiskohtaista tietoa siitä miten lapsia on puettu eri aikoina.

Lelumuseon johtaja Petra Tandefelt on tänä vuonna valinnut vanhasa pitsihuvilassa sijaitsevan museonsa Verantagalleriassa esillä olevaan näyttelyyn jotain arvokkaimpia ja mielenkiintoisimpia paperinukkeja museon omista kokoelmista.

Petra Tandefelt kertoo viehättyneensä museoesineissä usein sitä, miten vaatimatonkin esine voi olla arvokas kuten vanha paperinukke, joka on säilynyt vuosikymmeniä kun sillä on leikitty huolella.

Esimerkiksi tässä tämä ohut ilmapallon naru tai tuo kukkakorin rusetti on edelleen tallella.

Vanhimmat nuket ovat sadan vuoden takaa ja tuoreimmalla on yllään 1970-luvun leveälahkeiset housut ja paita.

Näyttely Lelumuseon Verantagalleriassa 16.9.2007 asti. Lelumuseo on avoinna joka päivä. 5 € / lapset (2-17v) 2.50 / opiskelijat ja eläkeläiset 4 euroa. Suomenlinna C 66, p. 09 -68 417.

Kustaa III seikkailee jälleen

Edellinen, yhdeksän vuotta esitetty lastenkierros, jossa kuningas etsi lasten kanssa kadonnutta kruunuaan, ehti muodostua jo käsitteeksi kotimaisen lapsiperheiden piirissä. Kaikkiaan lähes 1700 kierroksella kävi yhteensä yli 70.000 osallistujaa. Uudelle kierrokselle povataan jälleen suosiota.

Käsikirjoittaja on Annina Holmberg, joka vastasi myös edellisestä lastenkierroksesta. Tällä kertaa hänellä oli käytettävissään paras mahdollinen asiantuntija nimittäin edellisen kierroksen kuningasta esittänyt Kari Jagt.

Ohjaus, Frank Skog, kuningas, Tuukka Längsjö, Robert Cock ja Mikael Strömberg, Rosalind, Hanna Nyberg ja Sofia Koski, Augustin Ehrensvärd, Carl von Linné, Jussi Anttonen, F. H af Chapman, Markus Riuttu ja Jussi Anttonen.

Säännölliset kierrokset 6.6. – 11.8. tiistaista torstaihin ja lauantaista 12.00 ja 15.00 suomeksi ja perjantaisin klo 12 ruotsiksi. Lisäksi 18.8. ja 25.8. Juhannuksena 21. – 23.6. ei ole kierrosta. Liput Lippupalvelusta puh. 0600 10 800 ja saman päivän liput Helsinki Expert Tour Shopista Helsingin matkailuneuvonnasta, Pohjoisesplanadi 19. Tiedustelut ja tilauskierrosvaraukset Ehrensvärd-Seura ry, (09) 684 1850, www.suomenlinnatours.com.

Aidot Suomenlinnan-tuliaisat

Suomenlinnassa työskentelee toistakymmentä eri aloja edustavaa taidekäsityläistä. Vaikka suurin osa taiteilijoiden työhuoneista ja ateljeista on kävijöiltä suljettua, on vierailijoilla mahdollisuus tutustua taidekäsityläisten Suomenlinnassa valmistamiin tuotteisiin kesäkaupassa b34. Susisaarella keltaisessa vajas toimivaan kesäkauppaan on koottu paikallisten kädentaiteijien keramiikkaa, lasia, koruja ja tekstiilejä. Taiteilijoiden kesäkauppa on oiva paikka ostaa aidot Suomenlinnan-tuliaisat.

Kesäkaupan vieressä sijaitseva keraamityöhuone Pot Viaporin perinteen kesän myyntinäyttely ajoittuu tänä vuonna ajalle 19.7. – 18.8. Yleisö pääsee siellä valmistettujen astioiden ja esineiden ohella tutustumaan myös varsinaiseen työsalin.

Pot Viaporin perustamisesta tulee kuluneeksi tänä vuonna 35 vuotta. Yhdistys järjestää järjestää syyskuussa 35-vuotisjuhlanäyttelynsä Suomenlinnassa, Helsingin Taiteilijaseuran ylläpitämässä Galleria Rantakasarmissa.

Suomenlinna muistuttaa grillaamiskiellosta

Maailmanperintönä jälkipolville säilytettävä merilinnoitus on erityisen haavoittuva kohde.

Suomenlinna muistuttaa kesän alkussa linnoituksen saapuvia grillaamiskiellosta ja avotulentekokiellosta kampanjajulisteilla mairinnousupisteissä kuluvaan kesän aikana. Avotulentekoon tarvitaan aina maanomistajan lupa. Suomenlinnassa maanomistajana on opetusministeriön alainen virasto, Suomenlinnan hoitokunta, joka ei myönnä lupia kävijöille.

– Kuumana kesäpäivänä linnoituksessa vieraillevien määrä saattaa nousta jopa 15.000:een. Grillien aiheuttamien palojen todennäköisyys kasvaa väkimmään myötä, ulkoalueita koskevista luvista vastaava isännöitsijä Kari Koskela kertoo.

Kertakäyttögrillit ovat jo aiheuttaneet turhia paloja, kun niitä on pantu roskisiin, matkailusihteeri Tiina Virolainen Suomenlinnan hoitokunnasta kertoo.

Myöskään kaupunki maanomistajana ei anna virallista lupaa yksityisille henkilöille grillaamiseen yleisillä alueilla. Helsingin kaupungin neuvontapalvelut ja matkailuneuvonta ohjaavat kyselijät ulkoilualulle Seurasaaaren, Mustikkamaalle ja Pihlajasaaren valvotujen ja puilla varustettujen grillipaikkojen ääreen.

Uusi emäntä avasi Yliksen restauroinnin jälkeen

Emäntä Satu Vuorensyrjä järjestää rivakalla otteella vastakunnostetun ravintola Yläkerhon keittiön hyllyjä. Yli satavuotiaan talon upouudessa keittiössä on tilaa järjestää tarjoilu suurillekin ryhmille. Talo on valmis vastaanottamaan ryhmiä koululaisista veteraneihin, järjestämään pitoja, häitä ja klubi-iltoja. Ajan myötä yksittäiset matkailijatkin varmasti löytävät sotilaskerhosta yleisöravintolaksi muuttuneen talon. Monille saaren asukkaille 'Ylis' on yhteinen olohuone jossa on mukava tavata tuttuja.

Ravintola sijaitsee mäellä vastapäätä lautalaituria. Pitkä keltainen puutalo on käynyt läpi vuoden mittaisen peruskorjauksen, jonka yhteydessä avattiin lattia, maalattiin talo sisältä ja ulkoa, rakennettiin ilmanvaihto ja saunatilat. Silti lopputuloksena on perinteisen sotilaskerhon ilmapiirin ja arvokauden säilyttänyt rakennus, jota myös veteraanit ovat käyneet kiittelemässä.

Emäntä Vuorensyrjä esittelee salin, jossa katse kiinnittyy ensin suurta kärnynpöytä muistuttavaan kattokruunuun. Pitkät pöydät ja muoviset tuolit ovat muistoja 70-luvulta, samoin seinän vierellä seisova jukebox. Kesällä sali avataan kävijöille kesäpäivän aikaan, talvisaikaan klo 16.

– Tarjolla on kohtuuhintaista herkkuruokaa, Vuorensyrjä kertoo, tilausryhmille talo on luonnollisesti avoinna sopimuksen mukaan, heille räätälöimme omat menyt.

Alitamme katonrajan kiinnitetyn television, jota joukko kaupungista työstä palanneita asukkaita on kokoontunut seuraamaan ja siirrymme pieneen

lähes kattoon asti mahonkipaneloituun kokoushuoneeseen, 'Messiin'. Jykevää kokouspöytä, seinätaulussa komeele-va Mannerheim ja katon rajassa hyllyllä asennossa seisovat standardit muistuttavat ravintolaa pyörittävän sotilasyhdistyksen kokouksista.

Ravintola Yliksen saunaa vuokrataan halukkaile. Takkahuoneeseen ja pieneen saunaan mahtuu parikymmenen hengen seurue.

Satu Vuorensyrjä tuli taloon huhtikuussa restauroinnin valmistuttua uutena työntekijänä. Työkokemusta on karttunut pääkaupungin hotelleista ja fine dining ravintoloista.

– Kun emännän paikka avautui, minulle tuli sellainen tunne, että tämä on minun paikkani.

Nurmikkoisen pihan terassilta näkyy viereisellä saarella oleva Merisotakoulu ja kaupungin rantaa.

– Tykit ovat kuuluneet yhdistyksen historiaan, ja siksi yhdistys on selvittävässä, voitaisiinko yksi tai kaksi vanhaa tykkiä sijoittaa ravintolan pihalle muistuttamaan rannikkorykmentistä, jonka palveluksessa olleet sotilaat aikoinaan perustivat tämän kerhoravintolan 1920-luvulla", Vuorensyrjä kertoo.

Kerhotalo on käynyt läpi monia vaihteita. Talo toimi kansalaisodassa sotavankileirin naistenvankilana. Toisen maailmansodan aikaan talon pohjoispää tuhoutui pommituksessa. Vuorensyrjä suosittelee varuskunnan ja sotien ajoista kiinnostuneille opastettuja kierroksia Suomenlinnassa järjestävän Ehrensvärd-Seuran kävelykierrosta, jossa poiketaan myös Yläkerholla.

Portti on auki Suomenlinna-museossa

Portti auki! Laivoja Suomenlinnan telakalta -näyttely kuljettaa kävijän 1700-luvulta nykypäivään, ruotsalaiselta ajalta venäläisen kauden kautta itsenäisyyden vuosikymmeniin. Suomenlinnan telakka on elänyt läpi murrosvaiheita, joiden aikana sen olemassaolo on ollut vaakaalaudalla. Kun moni muu perinteikäs telakka ja satama-alue on hävitetty tai muokattu uuteen käyttöön, Suomenlinnan telakalla kunnostetaan edelleen laivoja historiaa kunnioittavassa miljöössä.

Harvinaisuuksia Valmetin ajalta

Suomenlinna-museon näyttely tuo esiin erilaisia vaihtoehtoja, jotka olisivat aikanaan voineet ohjata telakan kohtalon aivan toisenlaisiin suuntiin. Näyttely antaa näin historiallisen perspektiivin niille suurille päätöksille, joiden edessä rantojensa uudelleenkäyttöä miettiä Helsinki tänä päivänä on.

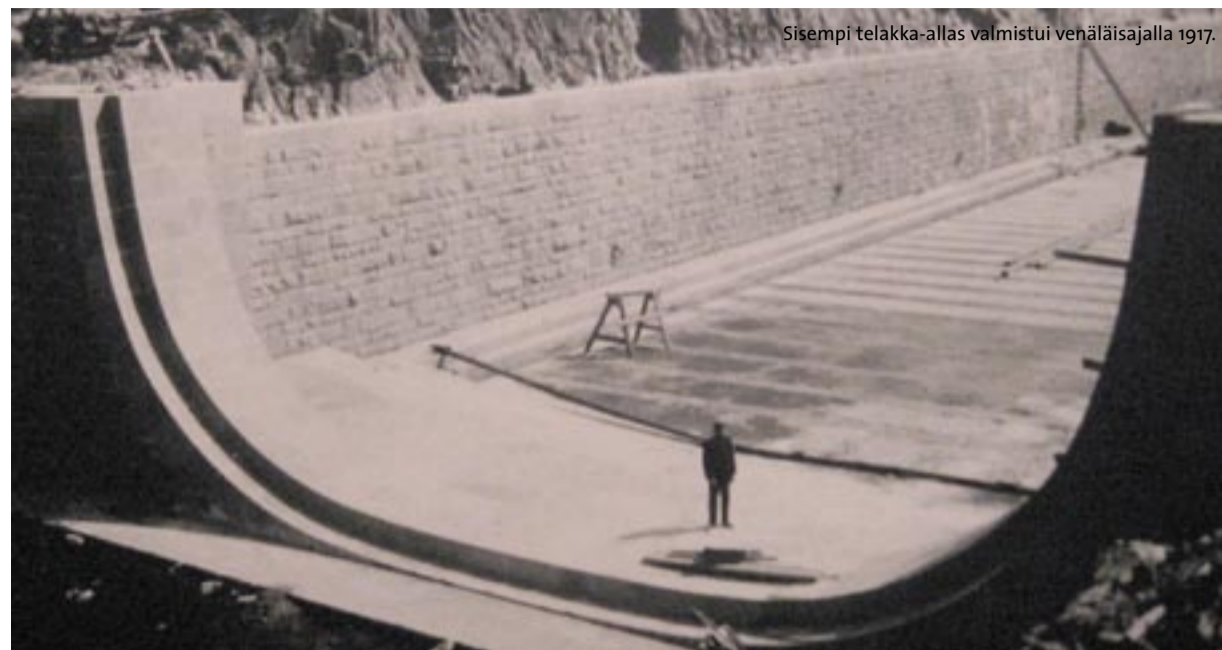
– Valmet valitsi Helsingin päätelakansa paikaksi Katajanokan, koska sinne oli rautatieyhteys, kertoo näyttelyn käsikirjoittaja Petri Sipilä.

Valtiotieteiden tohtori Petri Sipilä toimii Suomen Laivahistoriallisen Yhdistyksen varapuheenjohtajana ja on viimeaikaisissa tutkimuksissaan perehtynyt muun muassa Helsingin satamien historiaan. Suomenlinna-museon näyttelyssä Sipilä keskittyy erityisesti lähivuosikymmeniin telakan toiminnassa. Niinpä näyttelyä tuota Valmet Oy:n aikaista laivanrakennusta esitteleviä työvälineitä, laivapiirustuksia, kirjeenvaihtoa sekä muita alkuperäisdokumentteja, joita ei ole aiemmin juurikaan esitellyt näyttelyssä tai kirjallisuudessa.

Laivoja puusta ja raudasta

Suomenlinnan historiallinen telakka on Suomen vanhin kuivatelakka. Sen rakentaminen aloitettiin vuonna 1749. Koko Euroopassa on vain muutama sitä vanhempi telakka-alue.

– On erittäin tärkeää, että telakan historiaa esitellään Suomenlinna-museossa. Maailmanperintökohteessa kävijöiden on hyvä tietää, että Suomenlinna alun perin rakennettu nimenomaan laivastotukikohdaksi. Suomenlinnan ja telakan alkuaikoina Helsinki oli vasta pieni kaupunki, eikä sen suojelemiseksi 1700-luvun puolivälissä olisi tarvittu merilinnoitusta, kertoo näyttelytyöryhmässä asiantuntijana toiminut Hannu Matikka.

Sisempi telakka-allas valmistui venäläisajalla 1917.

Suomenlinnan telakalla on eletty kaksi työntäyteistä laivanrakennuksen aikakautta. 1700-luvulla siellä rakennettiin sotalaivoja Ruotsin saaristolainvastoon. Seuraava laivanrakennuskausi alkoi vasta 1940-luvulla, kun telakalla ryhdyttiin rakentamaan kauppalaivoja kotimaahan ja Neuvostoliittoon. Yksi telakan tunnetuimpia aluksia on vanha Suomenlinnan lautta vuodelta 1952. Perinnelaivarekisterin sihteeri Hannu Matikka tuntee Suomenlinnan telakalla valmistuneet alukset. Näyttelyyn on koottu laivaluettelo sekä 1700-luvulla että Valmetin aikana valmistuneista laivoista. Ruotsalaisella kaudella Suomenlinnan telakalta valmistui neljätoista suurta saaristolainvaston purjealusta.

– Kuljetusaluksista, työveneistä, tykkislupeista ja tykkijollista ei ole tiedossa tarkkoja lukumääriä, Matikka listaa.

Laivanrakennus oli toisen maailmansodan jälkeen tärkeä osa idänkauppaa ja myös politiikkaa. Valmetin aikana Suomenlinnassa valmistui yli 50 alusta, joista osa tehtiin sotakorvauksiksi Neuvostoliittoon. Näyttelyssä on esillä Yleisradion uutisfilmi vuodelta 1966, jossa Neuvostoliittolaisen Tampere-laivan kastetilaisuutta kunnioittivat läsnäolollaan presidentti ja rouva Kekkonen sekä Neuvostoliiton ministerineuvoston puhemies Aleksei Kosygin vaimoineen. Tampere-laivan kummina toimi rouva Kosygina.

Vuonna 1974 Valmet Oy:n lai-

vanrakennus siirrettiin Helsingissä Vuosaaren valmistuneelle uudelle suurtelakalle. Valmet jatkoi laivakorjauksia Suomenlinnan telakalla vuoteen 1985, jolloin yhtiön toiminta Suomenlinnassa päättyi kokonaan. Telakka-alue luovutettiin Suomenlinnan hoitokunnan haltuun.

Laivojen lisäksi Suomenlinnan telakalla on rakennettu lentokoneita. Telakan alueella toimi Suomen valtion lentokonetehdas vuosina 1921–35. Tehtaalla rakennetut koneet muodostivat silloisten ilmavoimien selkärangan ja lukumääräisesti Suomenlinnan telakalta lieneekin valmistunut enemmän lentokoneita kuin laivoja. 1930-luvulta sotavuosiin tämä valtiollinen suurtelakka toimi Suomen laivaston sukellusvenelaivueen tukikohdaksi ja valtion alusten huoltopaikkana.

Elävä historiallinen telakka

Nykyään Suomenlinnan telakka tunnetaan parhaiten vanhojen perinnepuulaivojen kunnostuspaikkana, jossa vaalitaan perinteisiä käsityötaitoja. Tätä toimintaa on telakalla jo yli kahden vuosikymmenen ajan harjoittanut Viaporin Telakkarit. Ensimmäiset vanhat puulaivat telakoihin isoon altaaseen syksyllä 1986. Näyttelyssä esitetään Synnöve Vaarin ja Sari Antikaisen ohjaama filmi perinnealusten kunnostuksesta. Lyhytelokuvaa seurattessa voi kesäkaudellakin tutustua esimerkiksi perinnealuksen kyljen pasuttamiseen. Kesällä telakalla on hiljaisem-

paa, sillä suurin osa perinnelaivoista on merellä purjehtimassa. Lokakuussa vietetään jälleen Suomenlinnan telakointiviikkoa, jolloin telakan portit aukeavat ja alukset purjehtivat sisään.

Lapsille nukketatteria ja askartelupaja

Kesän ajan Portti auki! -näyttelyssä on avoinna lasten puuhanurkkauksessa, jossa museovieraat voivat valmistaa merirosvoilippuja purjekankaasta sekä veneitä kartongista. Kesäkuussa telakkanäyttelyssä esitetään myös nukketatteria Ahoi! Merirosvoilippuja ja horisontissa! Nukketatteriesitykset 7.6. – 28.6. torstaisin klo 10 ja 13 soveltuvat kaikenikäisille. Sisäänpääsy näyttelyyn, omatoiminen työpaja sekä nukketatteri ovat lapsille maksuttomia, aikuiset pääsevät mukaan museolipulla. Nukketatteriesitykseen mahtuu 25 lasta, ilmoittautumiset viimeistään edellisenä päivänä Suomenlinna-museoon, puhelin. (09) 4050 9691.

Reetta DeWan

Portti auki -näyttely avoinna 4.5.2007–2.3.2008 Suomenlinnakeskuksessa. Suomenlinna-museo, Suomenlinnakeskus, Avoinna ma–su 10–18, 1.10.–30.4. ma–su 10–16. Pääsymaksut 5/4 euroa, alle 18-vuotiaat ilmaiseksi. Sis. museo, näyttelyt ja laajakangasesitys Suomenlinnan historiasta. Opasvaraukset puh. (09) 4050 9691

Vilskettä Valimolla

Suomenlinnan sydämessä, historiallisen kuivatelakan alueella, sijaitsee yksi Suomenlinnan kesäkauden helmistä: Cafe Bar Valimo. Se on pieni ravintola, baari – ja Suomenlinnan vierasatama.

Vanha ammusvalimo on remontoitu tyylikkääksi. Holvatussa tilassa ruoka tuoksuu, pastat ja wokit valmistuvat muutaman metrin päässä ruokailijoista. Todelliset aarteet ovat kuitenkin ulkopuolella.

Valimon meren rannassa sijaitsevalle terassille paistaa aurinko lähes koko päivän. Komedien maisemien lisäksi terassia sulostuttavat välillä myös JT-linien vesibussin vapaavuorossa olevat työntekijät. – Tuntuu ihan kesältä kun vesibussit aloittavat liikennöinnin ja Valimo aukeaa, sanoo Emppu.

Myös Suomenlinnassa työskentelevä Anna Vastamäki kuuluu vakioikäviijöihin.

– Käyn täällä todella usein lounaalla, kun tämä on kävelymatkan päässä. Ohi kulkiessa on hauska kurkistella telakan elämää. Myös paikan henki saa kehuja Annalta: Tähän on kiva tulla, kun henkilöunta on niin mukavaa. Ja pasta carbonara on loistavaa!

Valimo on myös täysverinen vierasatama.

– Veneilijälle meillä on tarjolla kaikki palvelut, kertoo Mikko Antti-Poika, ravintolan omistaja ja satamapäällikkö. Valimolta löytyvät suihkut ja saunat, septitankin tyhjennysmahdollisuus ja jo mainittu mainio terassi. Laiturissa on tilaa noin 40 veneelle. – Meillä on vuosittain yli 3000 yöpyjää täällä. Suomenlinna on veneilijälle hieno kohde, Antti-Poika lisää.

Veikko Eranti

Tapahtumia

16.6., 12.8.	Avoimet ovet Japanilaisella teehuoneella
1.-30.6.	Portti auki -näyttelyssä lasten puuhanurkkaus
6.-29.6.	Komendantti Cronsted – Sankari vai luopio? draamallinen museokierros
7.-28.6.	Nukketeatteri Ahoi! Merirosvoja horisontissa!
9.6.	Suomen Punaisen Ristin SM-ensiapukilpailut
6.6.-11.8	Lumotun holvin salaisuus, lasten seikkailukierros
15.-17.6.	Les Lumières -valistusajan kulttuurifestivaali
16.6.	Meriviapori - puuvenetapahtuma
18.6.-1.9.	Suomenlinnan kesäteatterissa Tuntematon sotilas
4.7.	Ehrensverd-museon teemapäivä
4.7.-8.8.	Jatkuvasti paikattavien housujen arvoitus, lasten kesäteatteri
5.-26.7.	Helsingin Urkukesän konserttisarja Suomenlinnan kirkossa
24.7.-2.8.	Ruhtinaan lasisydän -lastenooppera
11.8.	Viaporin Tuoppi, puisten purjevereiden kilpailu
18.-19.8.	Kotikonsertteja Linnanportintalossa
22.-25.8.	Viapori Jazz

Näyttelyitä

1.5.-16.9.	Paperinukkenäyttely, Lelumuseon Veranta-galleria
4.5.-31.12.	Portti auki! Laivoja Suomenlinnan telakalta, Suomenlinna-museo
19.5.-10.6.	Oona Tikkaaja-näyttely, Galleria Rantakasarmi
26.5.-31.8.	Viinasta viikunoihin – Tullilaboratorio 100 vuotta, Tullimuseo
16.6.-8.7.	Helsingin Taiteilijaseuran kesänäyttely, Galleria Rantakasarmi
1.-31.7.	Holvien kätköissä – Veistostaidetta, Bastion Härleman
9.7.-18.8.	Kesänäyttely, Keramiikkatyöhuone Pot Viapori
13.7.-5.8.	Naisten vuodenaika, Galleria Rantakasarmi
10.8.-2.9.	Ylva Holländer, Galleria Rantakasarmi
7.-30.9.	Pot Viapori - Suomenlinnalaisen keramiikkatyöhuoneen 35-vuotisjuhlanäyttely, Galleria Rantakasarmi

Suomenlinnassa tapahtuu

Merilinnituksen kesän kulttuuriohjelmaan kuuluu musiikkia, teatteria, lastenteatteria ja merellisiä tapahtumia. Tarkat tapahtumatiedot löytyvät suomenlinna.fi -sivujen tapahtumakalenterista.

Viaporin tuoppi 11.8.

Suomen suurin puisten purjevereiden kilpailu Viaporin tuoppi järjestetään Helsingin edustan vesillä. Maali on Suomenlinnan Varvilahdessa, joka täyttyy ääriään myöten purjevereistä kilpailun jälkeen. Elokuisen illan hämärtyessä vietetään perinteistä iltajuhlaa.

Kotikonsertit 18.-19.8.

Linnanportin talossa soi elokuisena viikonloppuna jälleen viehättävät kotikonsertit. Helsingin kulttuuripääkaupunkivuonna 2000, konsertit saivat suuren suosion. Tänä kesänä musiikintähtäillä on mahdollisuus osallistua pienimuotoisiin konsertteihin vaaleansinisessä puutalossa pääraitin varrella.

Tietoa Suomenlinnasta

Suomenlinna-kesäesite kolmella kielellä Kolmella kielellä julkaistusta aurinkoisen keltaisesta kesäesitteestämme löydät tiedot Suomenlinnan kesäkauden palveluista aukioloaikoineen sekä tiedot tapahtumista ja näyttelyistä. Esite sisältää myös alueen kartan pääreititeineen, joka neuvoo kokeneemmatkin Suomenlinnan-kävijät perille kohteisiin. Esitettä voi ladata kotisivuiltamme www.suomenlinna.fi ja sitä voi tilata sähköpostitse osoitteesta matkailu@suomenlinna.fi

Tunnelikartta ja taskulamppu

Mielenkiintoinen osa Suomenlinnaa ovat saaren tunnelit, joihin vierailijatkin voivat tutustua. Omat taskulamput kannattaa ottaa mukaan, sillä tunneleissa ei ole valaistusta. Tunneliverkostosta on saatavissa Mannerheimin Lastensuojeluliiton Suomenlinnan osaston tekemä tunnelikartta, jonka avulla liikkuminen Susisaaren ja Kustaanmiekkan tunneleissa on mukavaa – ja nuoremmista vieraista jännittävääkin. Kartan voi ostaa Suomenlinnakeskuksesta.

Avoimet ovet Teehuoneella 16.6. ja 12.8.

Suomen ensimmäinen perinteinen japanilainen teehuone sijaitsee Suomenlinnan Susisaassa, bastioni Hyveen kasematisa. Tänä kesänä kävijöillä on mahdollisuus tutustua Suomenlinnassa sijaitsevaan japanilaiseen teehuoneeseen. Tokuyūan teehuone on Suomessa ainutlaatuinen paikka missä voi tutustua japanilaisen teetaiteen lisäksi perinteiseen teehuonearkkitehtuuriin.

Les Lumières 15.-17.6.

Les Lumières -valistusajan kulttuurifestivaali järjestetään jo viidettä kertaa Suomenlinnan. Festivaali on nimensä mukaisesti 1700-luvun musiikkia ja elämäntapaa esittelevä juhla piknikkeineen ja tanssiaisineen. Helsingin historiapäiväyhdistyksen järjestämän festivaalin teemana on Katariina Suuri, jonka hovien rikasta kulttuuria tänä vuonna esitellään.

Esittelystä Suomenlinnan matkailutoimijoita

Suomenlinnan eteläkärjessä Kustaanmiekassa sijaitseva Ravintola Walhalla on kestänyt vieraitaan jo Olympiavuodesta 1952 alkaen. Ravintolakokonaisuus koostuu korkeatasoisesta à la carte- ja tilausravintolasta, suosittu Pizzeria Nikolaista sekä Aurinkoterassista, josta aukeaa huikaiseva näköala merelle. Pitkäjänteinen, laatuun ja asiakaspalveluun keskittynyt tuotekehitys on houkuttellut ravintolaan monipuolisen asiakaskunnan vaittoitten päämiehistä ja liike-elämän johtohenkilöistä kotimaisiin perhejuhlijoihin ja matkailijoihin eri puolilta maailmaa. Walhallan ravintoloitsijoina toimivat Inkeri Saves-Kiilava ja Hannu Kiilava. Keittiön huippujoukkuetta johtaa keittiöpäällikkö Markku Pirhonen.

SUOMENLINNAKESKUS

Avoimena 2.5.-30.9. joka päivä klo 10-18. Suomenlinnakeskus, Suomenlinnan hoitokunta, Suomenlinna C74, 00190 Helsinki, (09) 684 1880, matkailu@suomenlinna.fi, www.suomenlinna.fi

Suomenlinna uutiskirje ilmestyy kolme kertaa vuodessa. Sähköinen versio www.suomenlinna.fi sivuilla suomeksi, ruotsiksi ja englanniksi.

JULKAISIJA Suomenlinnan hoitokunta

VASTAAVA TOIMITTAJA Synnöve Vaari

ULKOASU Teerenhovi

PAINO Lönnberg Print Oy, 2007

ISSN 1458-1590